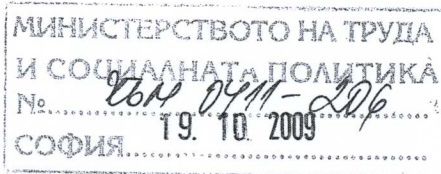

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ТРУДА И СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА

1051 София, ул. "Триадница" № 2, тел. 8119443, факс 988 44 05, www.mlsp.government.bg

ДО

Г-ЖА ЛИЛЯНА ПАВЛОВА
ЗАМЕСТНИК МИНИСТЪР НА
РЕГИОНАЛНОТО РАЗВИТИЕ И
БЛАГОУСТРОЙСТВОТО

На Ваш изх. № 03-08-459/26.09.2009г.

ОТНОСНО: Отчитане на възнагражденията на държавни служители от организации, бенефициенти в проекти по оперативните програми за териториално сътрудничество, в които България участва

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПАВЛОВА,

Във връзка с Ваше писмо изх. № 03-08-459/26.09.2009г. относно отчитане на възнагражденията на държавни служители от организации, бенефициенти в проекти по оперативните програми, давам следното принципно становище:

Държавен служител може да участва както в управлението, така и в изпълнението на проект, финансиран по Оперативна програма. Това би могло да стане, чрез граждански договор с физическо лице за извършване на конкретна дейност по проекта в извънработно време. В закона за държавния служител изрично са установени продължителността и разпределението на работното време. В този смисъл изпълнението при гражданския договор, което не е обвързано с точно установено работно време, не следва да нарушава изпълнението на задълженията по служебното правоотношение.

Законът за държавния служител не съдържа разпоредби, които да забраняват на държавен служител да работи по граждански договор. Такова ограничение има единствено по отношение съвместяването на служебно и трудово правоотношение. Съгласно чл. 20 от ЗДСл задълженията на държавния служител се определят в неговата длъжностна характеристика. В този смисъл следва да се има предвид, че предметът на гражданския договор не може да се припокрива с дейности от длъжностната характеристика на съответния държавен служител, тъй като това би довело до противоречие с разпоредбите на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация. При неспазване нормите на поведение в кодекса служителите носят дисциплинарна отговорност съгласно Закона за държавния служител. Освен това

гражданският договор не трябва да е прикрит трудов договор. Гражданският договор е споразумение за предоставяне на определен резултат в уговорен между страните срок срещу възнаграждение, т. е. не се поставя изискване за работно време, а за реално извършена услуга и по това се различава от трудовия договор, който е за предоставяне на работна сила.

Според текста на чл. 3 от ПМС №62 от 21.03. 2007 г. разходите за възнаграждения и доплащане към възнагражденията на служителите, извършени във връзка с подготовката, управлението, мониторинга, оценката, информацията и контрола на оперативните програми, се считат за допустими за финансиране по линия на техническа помощ. Заплащането на това допълнително възнаграждение сега се извършва съгласно разпоредбите на чл. 6 от ПМС №46 от 26.02.2009 г. за заплатите в бюджетните организации и дейности.

Специфичните разходи за допустимост по проекти по оперативните програми за териториално сътрудничество, в които България участва са регламентирани в съответните регламенти на ЕО и националното законодателство.

Изложеното дотук представя практиката на МТСП по отношение на възнагражденията на държавни служители, участващи в изпълнението или в управлението на проект, финансиран по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси”. За по-конкретна позиция във връзка с разпоредбите на Закона за държавния служител следва да се обърнете към Дирекция „Държавна администрация” на Министерския съвет, на която нормативно са възложени дейности в областта на управлението на човешките ресурси в държавната администрация.

КРАСИМИР ПОПОВ

**ЗАМЕСТИНИК МИНИСТЪР НА ТРУДА И
СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА
И РЪКОВОДИТЕЛ НА УО ПО ОПРЧР**

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

МИНИСТЕРСТВО НА РЕГИОНАЛНОТО
РАЗВИТИЕ И БЛАГОУСТРОЙСТВОТО
ул. „Св. Св. Кирил и Методий“ № 17-19
№ 03-08-459(2)/23.10.09

Дирекция “Национален фонд”

Изх. № 04-16-910
София, 21.10.2009 г.

✓

ДО
Г-ЖА ЛИЛЯНА ПАВЛОВА
ЗАМЕСТНИК-МИНИСТЪР НА
РЕГИОНАЛНОТО РАЗВИТИЕ И
БЛАГОУСТРОЙСТВОТО

На Ваш: № 03-08-459/26.09.2009 г.

ОТНОСНО: Отчитане на възнагражденията на държавни служители от организации, бенефициенти в проекти по оперативни програми за териториално сътрудничество, в които България участва

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПАВЛОВА,

Във връзка с поставените от Вас въпроси относно отчитане на възнагражденията на държавни служители от организации, бенефициенти в проекти по оперативни програми за териториално сътрудничество, в които България участва, изразявам следното становище:

Правилата за допустимост на разходите по оперативните програми за териториално сътрудничество се определят в съответствие с европейското законодателство, българското законодателство и съобразно одобрените от Съвместните комитети за наблюдение правила за категориите допустими разходи за съответната програма.

Съгласно чл. 6, т. 7 от Постановление № 221 на Министерския съвет от 2009 г. за приемане на детайлни правила за допустимост на разходите по Програмата за трансгранично сътрудничество между България и Сърбия, съфинансирана от Инструмента за предприсъединителна помощ за програмния период 2007-2013 г., допустими са разходите за

възнаграждения на лица, пряко ангажирани с дейности по управлението и/или изпълнението на проекта, включително дължимите осигурително вноски. Съгласно чл. 8 допустими за финансиране по Програмата по линия на техническата помощ са разходите, свързани с дейности по подготовка, координация, управление, мониторинг, плащане, отчетност, оценка, информация и контрол по Програмата.

В Закона за държавния служител се определят основните задължения на държавния служител. Той е длъжен да изпълнява задълженията си точно, добросъвестно и безпристрастно в съответствие със законите на страната и устройствения правилник на съответната администрация. Задълженията на държавния служител се определят в неговата длъжностна характеристика.

Считаме, че няма правна пречка за включване в длъжностната характеристика на държавен служител от съответна публична институция на задължения по участие в управлението на проекти по програмите за териториално сътрудничество.

Държавният служител е длъжен да спазва установеното работно време и да го използва за изпълнение на възложените му задължения. По отношение на работното време се установяват два режима: пълно работно време – 8 часа дневно и 40 часа седмично при 5-дневна работна седмица (чл. 49, ал. 1 от закона) или непълно работно време (чл. 16а).

В случай че, публична институция (лицето, което представлява публичната институция) възложи на свои държавни служители да изпълняват дейности в рамките на нормативно установеното работно време, то това следва да бъде отразено и в длъжностните характеристики на лицата, тъй като законът задължава държавния служител да спазва работното си време и да го използва за възложените му задължения. Не се допуска в рамките на работното време да се изпълняват други задачи, които нямат отношение към дейността на служителя и неговите определени задължения.

Считаме, че няма пречка за възстановяване на разходите за възнаграждение за отработените от държавния служител часове по проекта от бюджета на проекта към бюджета на организацията.

По поставения въпрос за регламентиране на формата за наемане и допълнителното заплащане на служителите, наети по служебно правоотношение към съответната публична администрация и участващи в проекта, следва да се отбележи, че ако въпрос 3 е обвързан с изказаната хипотеза по въпрос 1, за управление на проект в рамките на нормативно установеното работно време, то въпросът за формата за наемане е неприложим. Наемането на държавния служител се осъществява с административния акт по назначаването му. Както бе посочено по-горе в рамките на установеното работно време държавният служител следва да изпълнява задачи пряко свързани с неговата длъжност и регламентирани в длъжностната му характеристика. Брутната заплата на държавния служител се състои от основна заплата и допълнителни възнаграждения. Минималните и максималните размери на основните заплати се установяват с акт на Министерския съвет. Законът изчерпателно е посочил случаите, в които могат да се определят допълнителни възнаграждения. Размерът и условията за получаване на допълнителните възнаграждения се определят с акт на Министерския съвет. Форма на допълнителни възнаграждения на служителите в звената по оперативните програми по цел "Европейско териториално сътрудничество" е материалното стимулиране по реда на Постановление № 197 на Министерския съвет от 2008 г.

Относно формата на наемане и допълнително заплащане би следвало да се обмислят варианти извън установеното работно време на държавния служител и такива допустими по закон.

за уреждане на условията за отчитане на разходите за „Човешки ресурси“ при работа по проекти, финансирани от ЕС не е от компетентността на дирекция „Национален фонд“.

В очакване на ползотворно сътрудничество.

С УВАЖЕНИЕ,

СИЛВИЯ ИНДЖОВА
ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
„НАЦИОНАЛЕН ФОНД“
И РЪКОВОДИТЕЛ НА
СЕРТИФИЦИРАЩИЯ ОРГАН

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАЦИЯ НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ

№ 04.13-271
25.11
..... 2009 г

МИНИСТЕРСТВО НА РЕГИОНАЛНОТО
РАЗВИТИЕ И БЛАГОУСТРОЙСТВОТО

ул. „Св. Св. Кирил и Методий“ № 17-19
№ 03-08-459/3 | 26.11.09

ДО

Г-ЖА ЛИЛЯНА ПАВЛОВА
ЗАМЕСТНИК-МИНИСТЪР НА
РЕГИОНАЛНОТО РАЗВИТИЕ И
БЛАГОУСТРОЙСТВОТО

На Ваш № 03-08-459/26.09.2009 г.

ОТНОСНО: Отчитане на възнагражденията на държавни служители от организации, бенефициенти в проекти по оперативни програми за териториално сътрудничество, в които България участва.

УВАЖАЕМА Г-ЖО ПАВЛОВА,

Във връзка с поставените от Вас въпроси считаме, че не е налице правна възможност за възлагане на допълнителни дейности по изпълнение на проекти на държавни служители в рамките на нормативно установеното работно време, извън служебните им задължения.

Задълженията на държавния служител са определени в длъжностната му характеристика. За изпълнението на възложените му от органа по назначаване дейности, включени в длъжностната характеристика и в рамките на определеното работно време, държавният служител получава заплата, определена съобразно обема служебни задължения и времето, за което той ги осъществява в размери, определени с ПМС № 46/2009 г. Съгласно чл. 30, ал. 2 от Закона за държавния служител органът по назначаването е длъжен да не възлага допълнителни задължения на държавния служител извън определените му в длъжностната характеристика.

Следва да се има предвид, че Законът за държавния служител допуска с държавния служител да бъде сключен граждански договор за възлагане изпълнението на други дейности или услуги с друг източник на финансиране, но извън утвърденото работно време.

Начините за възлагане на задължения по изпълнение на проекти, финансирани със средства от ЕС, отчитането на извършената работа, съответно - на изплатените възнаграждения следва да бъдат определяни от съответния бенефициент в съответствие с изискванията и

правилата за изпълнение на програмата, отчитайки както разпоредбите на националното законодателство, така и на вътрешно-нормативната уредба на съответната бюджетна организация.

С УВАЖЕНИЕ,

ЮЛИАНА НИКОЛОВА
СЕКРЕТАР НА СЪВЕТА ЗА
УПРАВЛЕНИЕ НА СРЕДСТВАТА
ОТ ЕС

